

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 19 • Τεύχος 8

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΜΙΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Μια συνταγή

Ο συνεργάτης μου
στην κουζίνα

Παρέα με τον Θεό

Η καλύτερη
επιλογή

Ο άρτος της ζωής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ Ο ΦΕΛΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΤΣΑΛΙ

Η Βίβλος μας λέει ότι «η προσευχή του δικαίου είναι δυνατή και αποτελεσματική». ¹ Όμως οι περισσότεροι από εμάς πιθανόν να διερωτώμαστε αν οι προσευχές μας έχουν πραγματικά αποτέλεσμα, ειδικά όταν προσευχόμαστε πάρα πολύ καιρό για κάποια ορισμένη κατάσταση όμως δεν βλέπουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Καθώς προετοιμάζα το παρόν τεύχος, τυχαία ανακάλυψα το παρακάτω κείμενο:

Σε ένα εργοστάσιο, από μια αλυσίδα κρεμόταν μια ράβδος από ατσάλι που ζύγιζε περίπου 225 κιλά. Κοντά της κρεμασμένος από μια ψιλή κλωστή ήταν ένας μικρός φελλός. «Όταν επιστρέψουμε στο ίδιο σημείο αργότερα», είπε ο ξεναγός σε μια ομάδα από επισκέπτες, «θα δείτε κάτι που φαινομενικά είναι αδύνατο να γίνει. Ο φελλός που βλέπετε, θα έχει καταφέρει να κινήσει αυτή τη βαριά ράβδο από ατσάλι».

Ο ξεναγός έθεσε σε κίνηση ένα μηχανισμό που έκανε τον φελλό να αρχίσει να αγγίζει απαλά και επανειλημμένα τη ράβδο, η οποία αρχικά παρέμενε ακίνητη. Οι επισκέπτες παρακολούθησαν για ένα δύο λεπτά καθώς ο φελλός χτυπούσε τη σιδερένια ράβδο σε κανονικά χρονικά διαστήματα ενός εκκρεμούς και παρατήρησαν ότι άρχισε να κινείται κάπως. Δέκα λεπτά αργότερα, η ράβδος είχε αρχίσει να μετακινείται περισσότερο και όταν η ομάδα των επισκεπτών επέστρεψε μια ώρα αργότερα στο ίδιο σημείο, η βαριά ράβδος πήγαινε πέρα δώθε σαν το εκκρεμές ενός ρολογιού.

Έτσι λοιπόν, την επόμενη φορά που νοιώθετε πως οι προσευχές σας δεν έχουν την παραμικρή επίδραση, θυμηθείτε τον φελλό. Συχνά, οι άνθρωποι και οι καταστάσεις δεν αλλάζουν αμέσως, ακόμα και όταν εμείς έχουμε προσευχηθεί. Όμως η κάθε μας προσευχή είναι σαν άλλο ένα χτύπημα από τον φελλό πάνω στην ατσάλινη ράβδο. Ίσως να μη φαίνεται αμέσως η διαφορά, όμως με τον καιρό θα δούμε ότι ο Θεός θα έχει απαντήσει στις προσευχές μας.

Samuel Keating
Εκδότης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ

Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ

Gentian Suçi

© 2018 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-211-X

ΧΑΜΕΝΗ ΣΤΟ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ROSANE PEREIRA

«Τα αυτιά σου θα ακούσουν από πίσω σου μια φωνή που θα λέει: 'Αυτός είναι ο δρόμος, περπάτησε σ' αυτόν', τότε να στρίψεις προς τα δεξιά, και ποτέ να στρίψεις προς τα αριστερά».
— Ησαΐας 30:21

ΑΠΟ ΜΙΚΡΗ είχα ακούσει ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών. Η όλη ιδέα μου φαινόταν κάπως αόριστη, σαν κάποια κοσμική ενέργεια, όμως από τότε και μετά βίωσα κάποιες εμπειρίες που με έκαναν να βλέπω τα πράγματα διαφορετικά.

Όταν ήμουν 18 και ζούσα στο Λονδίνο σαν φοιτήτρια στις αρχές του '70, είχα μια προσωπική εμπειρία γνωρίζοντας τον Ιησού στη ζωή μου και η σχέση μου αυτή μαζί Του είχε αρχίσει να αναπτύσσεται. Συνήθιζα να κάνω μεγάλους περιπάτους στα πάρκα μόνη μου και ένοιωθα λες και κάποιος περπατούσε μαζί μου και συνομιλούσε μαζί μου σαν ένας φίλος απ' τα παλιά. Αντί να νιώθω μονάχη, ένοιωθα ανανεωμένη.

Μια φορά, κάποιος φίλος από μια πολιτική λέσχη νέων με προσκάλεσαν σε κάποια συγκέντρωση που θα είχαν

στο Λίβερπουλ. Εγώ ανήκα περισσότερο θα έλεγα στην κουλτούρα των χίπς παρά στην πολιτική εκείνο τον καιρό, όμως μου δινόταν η ευκαιρία να πάω στο Λίβερπουλ και αφού τα έξοδα ήταν πληρωμένα, αποφάσισα να πάω.

Η συγκέντρωση έλαβε μέρος σε ένα μεγάλο κλειστό στάδιο όπου δόθηκαν μερικές ομιλίες τις οποίες δεν θυμάμαι. Εγώ ενδιαφερόμουν περισσότερο να δω τα μέρη που είχαν μεγαλώσει οι Μπητλς και το τελευταίο απόγευμα εκεί, έπεισα έναν φίλο μου να πάμε μαζί να εξερευνήσουμε το μέρος.

Ακόμα θυμάμαι τον καθαρό ουρανό και τον όμορφο ανοιξιάτικο καιρό. Πέρασα πολύ όμορφα, όμως καθώς άρχιζε να νυκτώνει, αντιλήφθηκα πως δεν είχα ιδέα για το πού βρισκόταν η πανσιόν που μέναμε. Όλα τα σπίτια εκεί έδειχναν ομοιόμορφα και τα δωμάτια που είχαμε νοικιάσει βρισκόταν σε ένα απ' αυτά τα σπίτια ενώ δεν υπήρχαν κάπου πινακίδες

στους δρόμους.

Ο φίλος μου άρχισε να ανησυχεί, εγώ όμως τουναντίον, ένοιωθα την ίδια παρουσία που πήγαινε μαζί μου όταν περπατούσα στα πάρκα στο Λονδίνο, να με διαβεβαιώνει ότι όλα θα πάνε καλά. Είχαμε περπατήσει 12 τετράγωνα όταν μια απαλή φωνή, είπε μέσα μου: *Γύρισε προς τα αριστερά τώρα*. Αυτό κάναμε και πολύ γρήγορα είδαμε και τους άλλους φίλους μας να στέκονται στην πόρτα του σπιτιού που μέναμε. Η Βίβλος λέει: «Ο Θεός είναι το καταφύγιό μας και η δύναμή μας, μια παρούσα βοήθεια στην κάθε δυσκολία»¹ και αυτό σίγουρα αποδείχτηκε αληθινό για μένα εκείνη τη στιγμή.

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΤΟ ΡΙΟΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

1. Ψαλμός 46:1

ΖΗΤΗΣΤΕ, ΨΑΞΤΕ, ΧΤΥΠΗΣΤΕ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM

ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, είναι το τελευταίο κεφάλαιο από την Επί Του Όρους Ομιλία και περιέχει κάποιες περιεκτικές δηλώσεις, οι οποίες έχουν σπουδαία σημασία για τους πιστούς. Εστιάζονται πάνω στο θέμα της προσευχής και είναι μια συνέχεια της Ομιλίας Του: Να μην προσευχόμαστε σαν τους υποκριτές που θέλουν να βλέπονται απ' τους άλλους! ή τους ειδωλωλάτρεις που αερολογούν, νομίζοντας ότι οι προσευχές τους θα εισακουστούν λόγω της συνεχούς επανάληψης,² αλλά μάλλον να

1. βλ. Ματθαίου 6:5-6
2. βλ. Ματθαίου 6:7-8
3. βλ. Ματθαίου 6:9-13
4. Ματθαίου 7:7-11
5. Ματθαίου 5:45
6. Ρωμαίους 10:12-13
7. Τζον Σκοτ, *Το Μήνυμα της Επί του Όρους Ομιλίας*, 187
8. Κορινθίους Β' 12:7-9

προσευχόμαστε με την αντίληψη ότι ο Επουράνιος Πατέρας, μας αγαπά και νοιάζεται για μας.³

«Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί. Επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει, κι αυτός που ψάχνει, βρίσκει, και σ' αυτόν που κρούει, θα ανοιχτεί. Ή, ποιος άνθρωπος είναι από σας, που, αν ο γιος του ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσει πέτρα; Και αν του ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσει φίδι; Αν, λοιπόν, εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανό, θα δώσει αγαθά σ' αυτούς που ζητούν απ' αυτόν;»⁴

Ο Ιησούς ρωτούσε εκείνους που ήταν παρόντες, τι θα έκαναν αν το δικό τους παιδί, τους ζητούσε ψωμί ή ψάρι που ήταν και η βασική τροφή την εποχή εκείνη στην Παλαιστίνη. Σίγουρα δεν θα έδιναν στο παιδί τους για να φάει μια πέτρα ή ένα φίδι! Όπως έκανε συχνά, ο Ιησούς χρησιμοποίησε την

τακτική από το «ελάχιστο στο μέγιστο» για να κάνει σαφές το επιχειρήμα Του. Αν οι επίγειοι γονείς δίνουν στα παιδιά τους καλά πράγματα όταν αυτά τους τα ζητάνε, πόσο μάλλον περισσότερο δεν θα το κάνει ο Θεός; Αφού ο Θεός είναι ο Πατέρας μας και είναι τόσο καλός μαζί μας, μπορούμε ελεύθερα να Τον παρακαλέσουμε μέσω της προσευχής, όπως θα ζητούσε και ένα παιδί απ' τους γονείς του για κάτι που χρειάζεται ή επιθυμεί.

Μερικοί βέβαια θα μπορούσαν να ισχυριστούν ότι η προσευχή δεν είναι και τόσο αναγκαία, επειδή υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που δεν πιστεύουν στον Θεό και δεν προσεύχονται κι όμως όλα τους πάνε καλά. Εργάζονται και εξοικονομούν χρήματα ώστε να μπορούν να αποκοτύν ό,τι χρειάζονται χωρίς καν να πρέπει να προσεύχονται. Ο συγγραφέας Τζον Σκοτ αναφέρθηκε σε αυτό το θέμα όταν έγραψε για τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στα δώρα που μας προσφέρει ο Θεός σαν Δημιουργός μας και

αυτά που μας προσφέρει ως ο Πατέρας μας:

Πρέπει να κάνουμε τον διαχωρισμό ανάμεσα στα δώρα που λαμβάνουμε μέσω της δημιουργίας Του και τα δώρα που είναι αποτέλεσμα της λύτρωσης που μας πρόσφερε ο Θεός. Το γεγονός ότι δίνει δώρα (σοδειές, μωρά, τροφή, ζωή) είτε οι άνθρωποι προσεύχονται είτε όχι, είτε πιστεύουν είτε όχι, αληθεύει πλήρως. Δίνει ζωή και ανάσα στο καθετί.⁵ Στέλνει βροχή απ' τον ουρανό και εποχές καρποφορίας σε όλους. Κάνει τον ήλιο να ανατέλλει για όλους είτε καλοί είναι αυτοί, είτε κακοί. «Επισκέπτεται» μια μητέρα όταν αυτή μένει έγκυος και αργότερα όταν γεννάει. Κανένα απ' τα δώρα αυτά δεν εξαρτάται απ' το αν οι άνθρωποι Τον αναγνωρίζουν σαν Δημιουργό τους ή προσεύχονται σε Αυτόν.

Όμως τα δώρα που δίνονται ως αποτέλεσμα της λύτρωσης του Θεού, είναι διαφορετικά. Ο Θεός δεν παρέχει τη σωτηρία σε όλους αδιακρίτως, όμως παρέχει τα πλούτη Του σε όλους όσους Τον επικαλούνται. Επειδή «καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί».⁶ Το ίδιο ισχύει και για τις ευλογίες μετά τη σωτηρία, τα 'καλά πράγματα' που μας λέει ο Ιησούς ότι ο Πατέρας δίνει στα παιδιά Του. Αυτό βέβαια δεν αναφέρεται σε υλικές ευλογίες, αλλά σε πνευματικές – καθημερινή συγχώρεση, λύτρωση από το κακό, ειρήνη, ενδυνάμωση της πίστης, ελπίδα και αγάπη, τα οποία είναι στην ουσία αποτέλεσμα του Αγίου Πνεύματος που διαβιεί μέσα μας σαν μια ευλογία του Θεού σε όλο της το εύρος.⁷

Στην Κυριακή Προσευχή, ο Ιησούς μας δίδαξε να προσευχόμαστε και για τα δύο είδη των δώρων. Ο καθημερινός μας άρτος είναι δώρο της δημιουργίας, ενώ η συγχώρεση και η απελευθέρωση

είναι λυτρωτικά δώρα. Προσευχόμαστε για συγχώρεση και απελευθέρωση, επειδή τα δώρα αυτά προσφέρονται μόνο ως απάντηση στην προσευχή. Επίσης μας έχει ειπωθεί να προσευχόμαστε για τις υλικές μας ανάγκες, επειδή είναι πρόσφορο να αναγνωρίζουμε τη φυσική μας εξάρτηση από τον Πατέρα μας.

Έχοντας αυτό υπόψη, ας δούμε το πρώτο μέρος του κειμένου ξανά: «Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί. Επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει, κι αυτός που ψάχνει, βρίσκει, και σ' αυτόν που κρούει, θα ανοιχτεί». Όμως μπορούμε να πούμε με κάθε βεβαιότητα, ότι ο Ιησούς παρέθετε το ότι η κάθε προσευχή θα απαντιόταν με θετικό τρόπο και ότι πάντα θα λαμβάναμε αυτό για το οποίο προσευχόμαστε;

Μια απ' τις βασικές αρχές της κατανόησης των Γραφών είναι το να συγκρίνουμε αυτό που διδάσκεται σε κάποιο εδάφιο με τη γενικότερη διδασκαλία της Γραφής. Είναι ξεκάθαρο από την ανάγνωση της Βίβλου ότι οι προσευχές δεν απαντιούνται πάντα με τον τρόπο που ζητάει κάποιος ενώ προσεύχεται. Αυτό μπορεί να φανεί και στα παρακάτω εδάφια:

Για να μη υπερηφανεύομαι, μου δόθηκε ένας σκόλοπας στη σάρκα ... παρακάλεσα τον Κύριο τρεις φορές, για να απομακρυνθεί από μένα και μου είπε: «Αρκεί σε σένα η χάρη Μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμη Μου φανερώνεται τέλεια».⁸

Θεέ μου, Σε επικαλούμαι την

ημέρα και δεν απαντάς· κάθε νύχτα υψώνω τη φωνή μου, όμως δεν βρίσκω ανακούφιση.⁹

Απ' αυτά και άλλα εδάφια συν την προσωπική μας εμπειρία, είναι προφανές ότι ο Θεός δεν απαντά πάντοτε στις ικεσίες μας με τον τρόπο που θα θέλαμε να το κάνει. Ο επουράνιος Πατέρας μας δεν είναι το «κοσμικό μας γκαρσόνι» που βρίσκεται εκεί για να μας κάνει το κάθε χατίρι, και τα λόγια του Ιησού δεν πρέπει να παρερμηνεύονται ότι ο Θεός θα εκπληρώσει την κάθε μας επιθυμία. Όμως ακόμα και όταν μερικές απ' τις προσευχές μας δεν απαντηθούν με τον τρόπο που θα θέλαμε εμείς, μπορούμε να Τον εμπιστευόμαστε για το ότι Αυτός γνωρίζει τι είναι το καλύτερο.

Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για το ότι ο Θεός δεν απαντά στην κάθε μας προσευχή δίνοντάς μας ακριβώς αυτό που Του ζητάμε.

9. Ψαλμός 22:1-2

10. βλ. Τζον Σκοτ, *Το Μήνυμα της Επί του Όρους Ομιλίας*, 187

11. Λουκά 22:42

Αν το έκανε, μάλλον θα προσευχόμασταν λιγότερο, επειδή πολύ σύντομα θα βλέπαμε ότι αν απαντιόταν η κάθε μας προσευχή, αυτό θα είχε απρόβλεπτες και ανεπιθύμητες συνέπειες. Τόσο αυτές όπως και άλλες υποσχέσεις που έχουν να κάνουν με απαντήσεις στις προσευχές μας, δεν είναι δεσμευτικές για τον Θεό ώστε να μας δίνει οτιδήποτε Του ζητάμε εμείς, οποτεδήποτε το ζητάμε και ακριβώς με τους όρους που το ζητάμε. Αν τα πράγματα συνέβαιναν κατ' αυτόν τον τρόπο, η προσευχή θα γίνονταν ένα αβάσταχτο φορτίο για να το επωμιστούμε εμείς.¹⁰ Μόνον ο παντογνώστης, πανάγαθος, πάνσοφος και στοργικός Πατέρας μας μπορεί να γνωρίζει ποιες προσευχές θα πρέπει να απαντηθούν, πότε είναι καλύτερα να απαντηθούν και αν θα πρέπει να απαντηθούν.

Ας επιστρέψουμε ξανά στο παράδειγμα των παιδιών που ζητάνε πράγματα απ' τους γονείς τους: Αν το παιδί ζητούσε ένα φίδι αντί για ψάρι, τότε ο πατέρας από αγάπη και φροντίδα, δεν θα εκπλήρωνε το αίτημα αυτό. Μια και οι γονείς γνωρίζουν καλύτερα και έχουν και τη σοφία, καθώς επίσης και την αγάπη για το παιδί τους, θα τους εμπόδιζε να ανταποκρίνονταν σ' αυτό το ιδιαίτερο αίτημα του παιδιού. Αντίθετα, μάλλον δεν θα δώσουν σημασία στο αίτημα αυτό του παιδιού αλλά στο γεγονός ότι το παιδί τους πεινάει και θα του προσφέρουν κάτι πιο κατάλληλο για τροφή. Οι γονείς μπορεί μερικές φορές να αρνούνται ή να καθυστερούν την εκπλήρωση των αιτημάτων των παιδιών τους ή να τους δίνουν κάτι το οποίο, αν και διαφορετικό απ' το αρχικό αίτημα των παιδιών, θα προμηθεύσει για την ανάγκη τους. Ο επουράνιος Πατέρας

μας συχνά κάνει κι Αυτός το ίδιο όταν ανταποκρίνεται και στις δικές μας προσευχές.

Μας δίνεται η παρότρυνση να προσευχόμαστε – να ζητάμε, να ψάχνουμε και να χτυπάμε στην πόρτα – επειδή όταν το κάνουμε αυτό, λαμβάνουμε και βρίσκουμε και μας ανοίγονται ευκαιρίες. Σε όλη τη Γραφή, υπάρχουν πολυάριθμες υποσχέσεις για το ότι ο Θεός θα απαντήσει στα αιτήματά μας. Αν και δεν δηλώνεται κάθε φορά, το υποκείμενο θεμέλιο αυτών των υποσχέσεων είναι η κατανόηση για το ότι ο Θεός είναι καλός, ότι επιθυμεί να κάνει το καλύτερο για εμάς, ότι μας αγαπά πάρα πολύ και είναι επιθυμία Του για μας να παρουσιάσουμε τα αιτήματά μας και σαν ο στοργικός μας Πατέρας που είναι, απαντάει στις προσευχές μας σύμφωνα με αυτό που γνωρίζει ότι είναι το καλύτερο

Προσευχόμαστε με πίστη, γνωρίζοντας ότι ο Θεός θα απαντήσει με τον καλύτερο τρόπο τόσο για εμάς όσο και τους άλλους γενικά, λόγω της μεγάλης αγάπης που έχει για όλους μας. Ζητάμε για τις ανάγκες μας και τις επιθυμίες μας, έχοντας εμπιστοσύνη ότι μέσα στη δική Του τέλεια κατανόηση, σοφία και καλοσύνη, ο Θεός θα ανταποκριθεί με ένα ναι, ένα όχι ή ένα περιμένε. Έχοντας εμπιστοσύνη στο ότι Αυτός γνωρίζει καλύτερα πώς να ανταποκριθεί στην κάθε μας προσευχή, μπορούμε και εμείς να προσευχηθούμε το ίδιο όπως έκανε και ο Ιησούς: «Όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό Σου ας γίνει».¹¹

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η MARIA FONTAINE, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ BONITA HELE

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

ΗΜΟΥΝ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΕΡΙΜΕΝΑ ΜΕ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ ΝΑ ΕΛΘΕΙ Η ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, επειδή ήταν η μέρα που πηγαίναμε στην παραλία. Κάθε βδομάδα του καλοκαιριού, η νεανική μας ομάδα έκανε μια αυτοσχέδια παράσταση στην παραλία, με τραγούδια και σκετσ με σκοπό να μοιραστούμε το μήνυμα της αγάπης του Θεού με τους περαστικούς.

Μια Παρασκευή το τοπικό αρτοποιείο μας πρόσφερε μια μεγάλη ποσότητα από ψωμιά και γλυκά. «Ας τα πάρουμε μαζί μας στην παραλία», πρότεινε κάποιος. Όταν φτάσαμε εκεί και είπαμε στον κόσμο ότι θα δώσουμε δωρεάν ψωμί και γλυκά, μαζεύτηκε γύρω μας ένα μικρό πλήθος από ανθρώπους που τα είχαν ανάγκη. Οι περισσότεροι πήραν με ευγνωμοσύνη ό,τι τους προσφέρθηκε, αν και κάνα δύο μουρμούριζαν επειδή δεν ήταν ο τύπος του ψωμιού που τους άρεζε. Γι' αυτό δεν τα πήραν και έφυγαν με άδεια τα χέρια, συνεχίζοντας να μουρμουρίζουν.

Λίγο αργότερα, μας πλησίασε μια νεαρή γυναίκα. Έσπρωχνε ένα καρτσάκι με δύο παιδιά μέσα και στο κάτω μέρος του καρτσοιού

βρίσκονταν ό,τι είχε και δεν είχε. «Άκουσα πως μοιράζετε ψωμί». Η φωνή της ακούστηκε κάπως απεγνωσμένη, όπως και η ζωή της μάλλον. Το ένα νήπιο μας κοιτούσε σιωπηλό από το καρτσάκι ενώ το αδελφάκι του, ένα μωράκι, κοιμόταν. Τα ρούχα τους φαίνονταν αρκετά καινούργια όμως αυτά που είχε πακετάρι σε κάθε εκατοστό απ' το καρτσάκι της, έδειχναν ότι η γυναίκα αυτή δεν είχε που να μείνει.

Έβαλα σε μια σακούλα ότι είχε μείνει – μερικά κουλουράκια, μια δύο φραντζόλες ψωμί και της τα έδωσα. Δεν κοίταξε τι έβαλα στη σακούλα όμως με ευχαρίστησε με όλη της την καρδιά.

Ένας απ' τους φίλους μου έπιασε κουβέντα μαζί της. Απ' ό,τι μπόρεσα να καταλάβω, της είχε δώσει την διεύθυνση ενός καταφυγίου για γυναίκες, μαζί με λίγα χρήματα για να βγάλει το εισιτήριο ώστε να πάει εκεί. Χάρηκα που είχε έλθει σε μας και μπορέσαμε να της δώσουμε λίγη βοήθεια και ελπίδα. Σκεφτόμουν επίσης και τα

άλλα δύο άτομα που είχαν φύγει με άδεια τα χέρια.

Ο άρτος του ουρανού δίνεται δωρεάν σε όσους τον ζητάνε. Οι φορές που νοιώθω ανικανοποίητη, είναι οι φορές που δεν αφήνω τη σκέψη αυτή να μπει στην καρδιά μου και να γεμίσει την ψυχή μου.

Η BONITA HELE ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

Είδα πιο ξεκάθαρα από ποτέ, ότι η πρωταρχική μου φροντίδα καθημερινά ήταν να έχω την ψυχή μου χαρούμενη εν Κυρίω. Το πρώτο πράγμα να νοιαστώ δεν ήταν το πώς να υπηρετήσω τον Κύριο, το πώς να δοξάσω τον Κύριο, αλλά πώς να είναι η ψυχή μου ευτυχής και πώς να καλλιεργηθεί ο εσωτερικός μου κόσμος. Είδα πως το πιο σημαντικό πράγμα που έπρεπε να κάνω ήταν να διαβάζω και να μελετώ τον Λόγο του Θεού.
— George Müller (1805–1898)

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΜΙΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE STORY

ΣΥΧΝΑ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΨΗΝΕΙΣ ΕΝΑ ΚΑΡΒΕΛΙ ΨΩΜΙ:

Πρέπει να αναμείξεις τα συστατικά, να ζυμώσεις το ζυμάρι, να αφήσεις να φουσκώσει το ζυμάρι και μετά να ψήσεις το καρβέλι στο φούρνο.

Βήμα πρώτο: Ανάμειξε τα συστατικά. Όταν ζυμώνεις το ψωμί, δεν ρίχνεις ό,τι τύχει μέσα σε μια λεκάνη και προσμένεις να βγει ένα καρβέλι ψωμί. Αν περιμένεις να βγει κάτι φαγώσιμο, πρέπει να χρησιμοποιήσεις τα σωστά συστατικά.

Ο Θεός ακούει κάθε είδους και τύπο προσευχής και Του αρέσει να απαντά στην προσευχή ακόμα κι αν εμείς δεν ξέρουμε πώς να προσευχηθούμε ή για το τι να προσευχηθούμε. Όμως με το να γνωρίζεις ποια είναι τα «συστατικά» που συνήθως πάνε στην προσευχή, αυτό σου δίνει την πίστη για το ότι έχεις κάνει το μέρος σου και τα υπόλοιπα εξαρτώνται από τον Θεό. Να λοιπόν μερικά σημαντικά συστατικά:

1) Προσευχήσου στο όνομα του

1. Ιωάννη 17:17

2. Φιλιππίους 4:6

3. βλ. Εβραίους 10:36

Ιησού. Στο Ιωάννη 14:14 ο Ιησούς λέει, «Αν ζητήσετε κάτι *στο όνομά Μου*, Εγώ θα το κάνω».

2) Να είσαι σαφής και συγκεκριμένος. Ανάφερε στον Ιησού τις ανάγκες σου και πώς θα ήθελες απ' Αυτόν να σου τις προμηθεύσει. Στο Ματθαίου 7:7 λέει, «Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί». Για να μπορείς να «ζητάς» στα σωστά μέρη και να «κτυπάς» στις σωστές πόρτες, βοηθάει αν γνωρίζεις τι ζητάς και τι ψάχνεις.

3) Διεκδίκησε τις υποσχέσεις του Θεού. Όταν ο Ιησούς απευθυνόταν στον Πατέρα Του, είπε, «Ο Λόγος ο δικός Σου είναι αλήθεια».¹ Ο Λόγος του Θεού και οι υποσχέσεις Του είναι αληθινές και αυθεντικές.

4) Πίστεψε στην απάντηση. Στο Ιακώβου 1:6-7 λέει, «Όταν ζητάς, να το κάνεις με πίστη, χωρίς να διστάζεις καθόλου· επειδή, αυτός που διστάζει μοιάζει με κύμα της θάλασσας, που κινείται από τους ανέμους και συνταράζεται. Επειδή, ας μη νομίζει ο άνθρωπος εκείνος ότι θα πάρει κάτι από τον Κύριο».

5) Ολοκλήρωσε την προσευχή σου με εξύμνηση και ευχαριστία. Ο

Παύλος είχε γράψει, «Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου της προσευχής και της δέησης».²

Αυτά είναι μερικά απ' τα βασικά συστατικά της προσευχής, όπως και για το ψωμί τα βασικά συστατικά είναι το αλεύρι, το αλάτι, το νερό και η μαγιά.

Βήμα δεύτερο: Ζύμωσε το ζυμάρι. Αφού αναμείξεις τα συστατικά σου, είναι καιρός να ζυμώσεις το ζυμάρι

και αυτό απαιτεί σκληρή δουλειά. Όταν ζυμώνεις ψωμί, πρέπει να πλάσεις το ζυμάρι ξανά και ξανά, να το αναδιπλώσεις και να το ζουπήσεις για αρκετή ώρα.

Στην πραγματικότητα, δεν θεωρούμε πάντα την προσευχή σαν μια πραγματική εργασία – συχνά είναι το τελευταίο πράγμα στο οποίο καταλήγουμε αφού προσπαθήσαμε να επιλύσουμε κάποιο πρόβλημα από μόνοι μας – όμως μερικές φορές ο Θεός προσμένει από εμάς να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε μέχρι να πάρουμε απάντηση. Στο Λουκά 18:1 λέει ο Ιησούς στους μαθητές Του ότι, «πρέπει πάντοτε να προσεύχονται, και να μην αποκαμνούν».

Βήμα τρίτο: Άσε το ψωμί να φουσκώσει. Το τελευταίο βήμα στην παρασκευή ενός ψωμιού, λίγο πριν πάει στον φούρνο να ψηθεί, είναι να το αφήσουμε να φουσκώσει. Δεν υπάρχει κάτι που μπορείς να κάνεις ώστε να φουσκώσει πιο γρήγορα. Πρέπει να το αφήσεις για λίγο, ελπίζοντας ότι θα φουσκώσει. Η υπομονή είναι σαν το «φούσκωμα» της προσευχής σου.³

Μερικές φορές πρέπει να γρονθοκοπήσεις το ζυμάρι αφότου φουσκώσει και μετά πρέπει να το αφήσεις να φουσκώσει ξανά. Συχνά κάπως έτσι γίνεται και με την προσευχή. Έκανες το μέρος σου στην προσευχή, είχες την πίστη, προσευχήθηκες αρκετά, έδειξες υπομονή, κι όμως κάτι δεν πάει καλά και εμφανίζεται σαν ένα μεγάλο «όχι» ή ένα «περίμενε». Η πίστη σου δίνει την ικανότητα να συνεχίζεις να εμπιστεύεσαι ακόμα και όταν οι προσευχές σου δεν φαίνεται να έχουν απαντηθεί. Η πίστη είναι σαν τη μαγιά που θα κάνει το ζυμάρι να φουσκώσει ξανά για άλλη μια φορά. Στην προς Εβραίους 11:1 λέει, «Είναι δε η πίστη, πεποίθηση» – η απόδειξη ή η εγγύηση – «γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται».

Βήμα τέταρτο: Ψήσε το ψωμί. Αφού βάλεις το ψωμί στον φούρνο πρέπει

να περιμένεις λίγο ακόμα. Μερικές φορές αυτό μπορεί και να είναι το πιο δύσκολο μέρος στην όλη διαδικασία της προσευχής – η προσμονή για την απάντηση. Μπορείς να μυρίσεις το ψωμί που ψήνεται – νοιώθεις ότι ο Θεός ετοιμάζει κάτι – όμως απαιτείται κάποιος χρόνος και όσο μεγαλύτερο το αίτημά σου, συχνά τόσο περισσότερος χρόνος χρειάζεται για να δεις την απάντηση. Τα μικρά ψωμάκια ψήνονται σε λίγα λεπτά, ενώ το τεράστιο καρβέλι χρειάζεται σχεδόν μια ώρα για να ψηθεί. Η καθυστέρηση δεν σημαίνει ότι το ψωμί δεν γίνεται, απλά σημαίνει ότι εσύ πρέπει να συνεχίσεις να έχεις υπομονή για ακόμη λίγο.

Αφού μπει στον φούρνο, πρέπει

να πιστέψεις ότι θα ψηθεί. Μπορεί να ανοίγεις κάπου-κάπου τον φούρνο να το βλέπεις, όμως το ψωμί δεν πρόκειται να ψηθεί πιο γρήγορα. Στην προς Εβραίους 11:6 λέει πως όταν έρχεσαι στον Θεό με ένα αίτημα πρέπει να πιστεύεις ότι «Αυτός ανταμείβει εκείνους που ειλικρινά τον εκζητούν». Απλά πρέπει να το αφήσεις εκεί και να περιμένεις μέχρι να κτυπήσει το «κουδουνάκι» του Θεού.

Κάποια ψωμιά απαιτούν περισσότερο χρόνο να ψηθούν από ότι κάποια άλλα. Μερικά ψωμιά χρειάζονται λίγα συστατικά, ενώ άλλοι τύποι ψωμιού απαιτούν μια μεγαλύτερη ποικιλία από συστατικά. Μερικά ψωμιά ετοιμάζονται γρήγορα, ενώ άλλα έχουν μεγαλύτερη διάρκεια προετοιμασίας – ακόμα και μια-δύο μέρες – πριν είναι έτοιμα για ψήσιμο. Το ίδιο είναι και με τις προσευχές μας. Ανακάτεψε τα συστατικά της προσευχής σου, «φούσκωσε» τα με την πίστη σου και εμπιστέψου τον Θεό για τα αποτελέσματα

Η MARIE STORY ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ANTONIO ΤΩΝ ΗΠΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΑΣΤΕΓΩΝ. ■

Βλέπουμε την προσευχή σαν μια προετοιμασία για εργασία ή την ηρεμία μετά την εργασία, όμως η προσευχή είναι η ουσιώδης εργασία.
— Oswald Chambers (1874–1917)

Η προσευχή σε ανώτερο επίπεδο είναι μια αμφίδρομη συνομιλία και για εμένα το πιο σημαντικό μέρος είναι το να ακούω τις απαντήσεις του Θεού. — Frank C. Laubach (1884–1970)

ΔΙΛΕΠΤΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ CHRIS MIZRANY

ΣΥΧΝΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΒΡΩ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΘΩ. Αν και προσευχόμαστε μαζί με τη σύζυγό μου κάθε πρωί και κάθε βράδυ πριν κοιμη-

θούμε, πιάνω τον εαυτό μου να παραμελεί εκείνη τη συχνή «συνομιλία με τον Ιησού» στη διάρκεια της ημέρας, ειδικά όταν παρουσιάζονται αλλαγές της τελευταίας στιγμής στο πρόγραμμά μου. Ξέρω ότι πρέπει να προσευχηθώ, όμως είναι δύσκολο, *πραγματικά* δύσκολο, να το κάνω.

Ήταν τότε που διάβασα για τον 2-λεπτό κανόνα.¹ Να πώς γίνεται.

Τα περισσότερα πράγματα που αναβάλουμε στην ουσία δεν είναι δύσκολο να επιτευχθούν: Είναι εντελώς εφικτό να εκπληρωθούν – απλώς αποφεύγουμε να τα *αρχίσουμε* για κάποιο λόγο, περισσότερο επειδή «δεν έχουμε το χρόνο».

Ο 2-Λεπτός Κανόνας υπερνικά την αναβολή και την τεμπελιά με το να σε διευκολύνει να αρχίσεις να ενεργείς. Υπάρχουν δύο μέρη στον 2–Λεπτό

Κανόνα...

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: ΑΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ, ΤΟΤΕ ΚΑΝΕ ΤΟ ΤΩΡΑ.

Υπάρχουν πολλά πράγματα που αναβάλουμε τα οποία θα μπορούσαμε να κάνουμε σε δύο λεπτά ή και λιγότερο. Για παράδειγμα, το να πλύνουμε τα πιάτα αμέσως μετά το φαγητό, να βάλουμε τα ρούχα στο πλυντήριο, να πάρουμε έξω τα σκουπίδια, να συμμαζέψουμε λίγο το δωμάτιο, να στείλουμε εκείνο το e-mail και ούτω καθεξής.

Έτσι, ο κανόνας λέει πως αν μια εργασία απαιτεί λιγότερο από δύο λεπτά να γίνει, κάντε την αμέσως. Μήπως αυτό ισχύει και για την προσευχή; Οπωσδήποτε!

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΟΤΑΝ ΑΡΧΙΖΕΤΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΙΑ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΑΙΤΕΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΔΥΟ ΛΕΠΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ.

Μπορεί όλοι μας οι στόχοι να επιτευχθούν σε λιγότερο από δύο λεπτά; Σίγουρα όχι, όμως ο *κάθε* στόχος

μπορεί να αρχίσει σε δύο λεπτά ή λιγότερο. Οι διαρκέστερες και πιο απεγνωσμένες προσευχές σίγουρα είναι καλές και χρειάζονται, όμως μια καλή αρχή είναι να προσευχόμαστε πιο σύντομες προσευχές από τώρα, χωρίς καθυστέρηση.

Πώς λοιπόν τώρα με βοηθάει αυτό να προσεύχομαι περισσότερο; Λοιπόν, αντί να περιμένω ώστε να έχω άπλετο «χρόνο για προσευχή», προσπαθώ να στέλνω σύντομες προσευχές στη διάρκεια της ημέρας – όπως παρουσιάζεται η κάθε ανάγκη, αν αυτό είναι δυνατόν. Η Βίβλος υπόσχεται ότι ο Ιησούς πάντοτε με ακούει, έτσι ενεργώ με βάση αυτή την αλήθεια.² Και ξέρετε κάτι; Νομίζω πώς η καινούργια μου συνήθεια αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα.

Ο CHRIS MIZRANY ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. David Allen, *Getting Things Done*

2. βλ. Ιωάννη Α' 5:14-15

ΚΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΕΡΙΚΑ ΕΔΑΦΙΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΥΣΚΟΛΕΥΟΜΑΙ ΚΑΠΩΣ. Ένα απ' αυτά είναι το «Συνέχεια να προσεύχεστε».¹ Αυτό το εδάφιο έρχεται συχνά στον νου μου και έχω μάθει το πόσο σημαντικό είναι να προσευχόμαστε. Προσεύχομαι πολύ, όμως δεν προσεύχομαι συνέχεια, έτσι συχνά αισθάνομαι κάπως ένοχη που δεν προσεύχομαι περισσότερο.

Όσο καλές και να είναι οι προθέσεις μου, ο νους μου πάει και σε άλλα πράγματα. Κάνω μια σύντομη προσευχή πριν να οδηγήσω ή να φάω ή να κοιμηθώ ή όταν ξυπνάω. Προσεύχομαι όταν μου το ζητήσει κάποιος να προσευχηθώ γι' αυτόν. Έχω έναν κατάλογο από πράγματα για τα οποία προσεύχομαι κάθε μέρα. Προσεύχομαι για άλλους όταν τους θυμάμαι. Όμως ανεξάρτητα απ' το πόσο απεγνωσμένα ή πόση ώρα ή πόσο απεγνωσμένα, ποτέ δεν πρόκειται να είναι «συνέχεια».

Πρόσφατα η κόρη μου πήγε αεροπορικής στην Ευρώπη. Η πτήση της

διήρησε πολλές ώρες, με αρκετές διασυνδέσεις σε διαφορετικά αεροδρόμια και ήθελα να προσεύχομαι συνέχεια γι' αυτήν μέχρι να φτάσει ασφαλώς στο τελικό της προορισμό. Ανακάλυψα ένα αρωματικό κερί που αποκαλείται «Ψίθυροι Αγγέλων» και μου άρεσε η σκέψη για το ότι αν και εγώ δεν μπορούσα να προσεύχομαι συνέχεια, οι άγγελοί της προσεύχονταν γι' αυτήν πάντα. Έτσι τοποθέτησα το κερί σε ένα ασφαλές και ορατό σημείο, το άναψα, προσευχήθηκα για το ταξίδι της και μετά ασχολήθηκα με ό,τι είχα να κάνω. Κάθε φορά που πέραγα κοντά απ' το κερί, προσευχόμουν γι' αυτήν. Το κερί παρέμεινε αναμμένο μέχρι που η κόρη μου έφτασε στον προορισμό της ασφαλώς.

Ίσως οι προσευχές μας να είναι σαν το κερί αυτό. Η πίστη μας και η εμπιστοσύνη μας στον Θεό είναι σαν αυτό το ευδιαστό άρωμα που ανέρχεται προς τον θρόνο Του. Ίσως να απολαμβάνει την ευωδία των προσευχών μας όπως εγώ απολάμβανα αυτό το κερί. Είναι όμορφο το να σκέφτεσαι ότι η ευωδία απ' τις προσευχές μας πλημ-

μυρίζει τα δώματα του ουρανού όπως το άρωμα απ' το κερί αυτό είχε πλημυρίσει το δικό μου σπίτι.

Έτσι αποφάσισα να σταματήσω να ανησυχώ για τις φορές εκείνες που εγώ δεν είχα προσευχηθεί. Θα κάνω ό,τι μπορώ και θα προσπαθώ να προσεύχομαι όσο μπορώ. Ειδικά όταν είμαι απεγνωσμένη, θα ανάψω ένα κερί και θα εμπιστευτώ τις σκέψεις μου και τις προσευχές μου στον Θεό. Κατόπιν θα βάλω το καθετί στα δικά Του χέρια, τη ζωή μου και τις ζωές εκείνων που αγαπώ, επιρρίπτοντας έτσι όλες μου τις φροντίδες σε Αυτόν, επειδή γνωρίζω ότι Αυτός νοιάζεται για μένα. Θα εφαρμόσω κάπως γενικότερα το εδάφιο «Συνέχεια προσεύχεστε». Θα κάνω το καλύτερο δυνατόν να προσεύχομαι συνέχεια, όμως θα εμπιστευτώ το έλεος του Θεού όταν δεν το εφαρμόζω «συνέχεια» και θα Τον ευχαριστώ σε κάθε περίπτωση.

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ
ΑΝΤΟΝΙΟ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

1. Θεσσαλονικείς Α' 5:17

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ SALLY GARCÍA

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

υπήρξαν όταν εγώ έπλενα τα πιάτα. Για πολλά χρόνια, είχα τη συνήθεια να διαβάζω κάτι απ' τον Λόγο κάθε πρωί και να προσεύχομαι. Όμως όπως και να έχει, η ώρα περνάει και πρέπει να σηκωθώ και να αρχίσω τις δουλειές πριν καν τελειώσω με την προσευχή. Παραφράζοντας λιγάκι τον ύμνο διαφορετικά που λέει, «Θα παρέμεινα στον κήπο μαζί Του, όμως η μέρα μου έχει αρχίσει».¹

Έτσι λέω στον Θεό, *Μπορούμε να το τελειώσουμε λίγο αργότερα και μετά πάω τα πιάτα απ' την τραπεζαρία στην κουζίνα. Δεν μου αρέσει και τόσο να πλένω πιάτα γι' αυτό βάζω λιγη μουσική ή ακούω κάτι στο κινητό μου καθώς καθαρίζω στην κουζίνα, αλλά συχνά μου αρέσει να εργάζομαι όταν έχει ησυχία και αφήνω το νου μου να ταξιδεύει. Απορροφώμαι από γεγονότα και αναρωτιέμαι πώς και γιατί συνέβησαν ορισμένα πράγματα. Σκέπτομαι την κόρη μου και την οικογένειά της και άλλα αγαπημένα μας πρόσωπα και*

πολύ σύντομα οι σκέψεις μου μετατρέπονται σε απλές προσευχές.

Μερικές φορές μια νέα σκέψη έρχεται στον νου μου, κάτι το οποίο δεν αντιλήφθηκα ποτέ πριν. Ίσως είναι κάποιος νέος τρόπος για να δω μια κατάσταση ή να πάρω λίγη ενθάρρυνση, μια ιδέα ή μια λύση για κάποιο πρόβλημα που αντιμετωπίζω. Μερικές φορές δεν είναι καν κάποια ορισμένη σκέψη, αλλά μια γαλήνη μέσα στην καρδιά μου και ένα αίσθημα εμπιστοσύνης και ευγνωμοσύνης.

Όταν συμβαίνει αυτό, μου είναι προφανές ότι δεν είναι κάτι που προέρχεται από εμένα. Πιστεύω ότι η έμπνευση πηγάζει από τη σιγανή φωνή του Θεού που μιλά μέσα στην ψυχή μου. Όπως είχε πει και ο Μπίλι Γκράχαμ, «Μπορώ να σας πω ότι ο Θεός είναι ζωντανός επειδή μίλησα μαζί Του σήμερα το πρωί».

H SALLY GARCÍA ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

Κοιτάξε το εκπληκτικό παράδειγμα του Αδελφού Λόρενς. Ήταν απλά ο μάγειρας σε ένα Γαλλικό μοναστήρι τον δέκατο έβδομο αιώνα, ο οποίος κατάφερε να μετατρέψει μια βαρετή αγγαρεία σε μια πράξη λατρείας και μια ευκαιρία για να οικοδομήσει τη σχέση του με τον Θεό ακόμα και όταν έπλενε πιάτα. Είχε πει το εξής: «Το μυστικό της φιλίας με τον Θεό δεν είναι να κάνεις κάτι άλλο απ' αυτό που κάνεις, αλλά να βλέπεις διαφορετικά αυτό που κάνεις. Αυτό που συνήθως κάνεις για τον εαυτό σου, αρχίζεις να το κάνεις για τον Θεό, είτε αυτό λέγεται μαγείρεμα, πλύσιμο, εργασία, ανάπαυση ή το να βγάζεις τα σκουπίδια έξω».²

Σε όλο τον κόσμο, δεν υπάρχει ζωή πιο γλυκιά και ευχάριστη, απ' αυτήν της συνεχούς συνομιλίας με τον Θεό.
— Αδελφός Λόρενς (1614 – 1691)

Ο Ιησούς θέλει να γίνει ο καλύτερος φίλος σου και ο πιο έμπιστος συνεργάτης σου. Απλά προσκάλεσέ Τον: *Αγαπημένε μου Ιησού, έλα στη ζωή μου και μείνε κοντά μου για πάντα. Βοήθησέ με να Σε γνωρίσω καλύτερα και να έλθω πιο κοντά Σου με το να διαβάζω τον Λόγο Σου. Αμήν.*

1. «Μέσα στον Κήπο», απ' τον Charles Miles, 1913
2. <http://www.crosswalk.com/faith/prayer/practicing-god-s-presence-in-2017.html>

ΤΡΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
MARCUS VERNIER

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΗΤΑΝ ΟΤΑΝ ΕΝΑ ΠΡΩΙΝΟ ΔΙΑΦΩΝΗΣΑ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΠΕ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΥ. Ένοιωθα κάπως κακόκεφος και όλα και όλοι μου έφταιγαν. Ήμουν έτοιμος να της αντιμλήσω κάπως απότομα όταν αποφάσισα να προσευχηθώ αν θα έπρεπε να πω τίποτα. Η απάντηση ήταν ένα εμφατικό «Όχι!» Όλα συνέβησαν τόσο γρήγορα μες τον νου μου, όμως ξεκίνησαν μια αλυσιδωτή αντίδραση η οποία κατέληξε να με κάνει να δω τα πράγματα εντελώς διαφορετικά.

Το δεύτερο μάθημα συνέβηκε λίγο αργότερα. Έκλεινα τα μηνιαία βιβλία της επιχείρησής μας, κάτι το οποίο δεν είναι και τόσο εύκολο, λόγω των πολλών λεπτομερειών που απαιτούν υπομονή και επιμονή. Παρουσιάστηκε μια νέα λεπτομέρεια η οποία με πέρδευε κάπως. Αν και η εργασία αυτή ήταν επείγουσα και σημαντική, εντούτοις

δεν μπορούσα να βρω λύση με αυτόν τον νέο αυτό παράγοντα.

Όλο αυτό με είχε κουράσει κάπως, έτσι με ένα απλό κλικ με το ποντίκι, παράτησα την εργασία μου και άρχισα να διαβάζω τα νέα και μετά να παρυσύρομαι στο Facebook και ούτω καθεξής. Τελικά, γεμάτος απογοήτευση, προσπάθησα να επανέλθω και να προσευχηθώ για το τι να κάνω. Όπως συμβαίνει συχνά, η λύση ήλθε σχεδόν αμέσως. Αν το είχα κάνει απ' την αρχή, θα είχα γλυτώσει και χρόνο και στρες.

Ο Λόγος του Θεού μας παροτρύνει λέγοντάς μας «επίρριψε στον Κύριο το φορτίο σου, κι αυτός θα σε ανακουφίσει». ¹ Όμως πώς μπορούμε να δώσουμε στον Κύριο τα βάρη μας αν Αυτός βρίσκεται ένα χιλιόμετρο μακριά μας; Ή έστω και λίγα μέτρα; Μπορούμε να Του δώσουμε τα βάρη μας όταν Αυτός βρίσκεται δίπλα μας, ή ακόμα καλύτερα μέσα μας. Όσο πιο κοντά Του είμαστε, τόσο πιο εύκολο είναι να Του εμπιστευτούμε τις φροντίδες μας και τα βάρη μας και να επικοινωνήσουμε μαζί Του. «Ο Θεός είναι το καταφύγιό μας

και η δύναμή μας, μια βοήθεια πάντα έτοιμη στους δύσκολους καιρούς». ²

Αυτό μου θύμισε τότε που ζούσα στο Χόνγκ-Κόνγκ και έπαιρνα συνήθως το φέριμποτ για να πάω στο κέντρο της πόλης. Καθώς το φέριμποτ έκοβε ταχύτητα και πλησίαζε να πιάσει στο λιμάνι, κλυδωνιζόταν μέχρι να δέσουν τους κάβους στην προβλήτα. Και σε αυτό βρίσκεται και το τρίτο μάθημα: Το να αγωνιζόμαστε να εισέλθουμε σε ανάπαυση μέσα απ' την προσευχή, όπως μας παροτρύνει να κάνουμε ο Λόγος του Θεού, ³ απαιτεί προσπάθεια. Όμως είναι ο τρόπος για να προσδεθούμε με ασφάλεια σε Εκείνον που έχει όλες τις απαντήσεις και μπορεί να μας βοηθήσει να τα καταφέρουμε παρ' όλες τις δικές μας δυσκολίες.

Ο ΜΑΡΚΟΣ VERNIER ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΟΣ ΑΚΟΥΑΡΕΛΙΣΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ■

1. Ψαλμός 55:22
2. Ψαλμός 46:1
3. βλ. Εβραίους 4:11

ΠΟΙΑΝΟΥ ΧΡΟΝΟΣ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

ΠΡΙΝ ΛΙΓΟ ΚΑΙΡΟ, εκμυστηρεύτηκα σε μια φίλη μου ότι ένοιωθα καταβεβλημένη από το στρες και την ανυπομονησία στην εργασία μου. Όταν αυτή μου πρότεινε ως αντίδοτο, να αφιερώσω περισσότερο χρόνο σε στοχασμό και μελέτη του Λόγου του Θεού και της καλοσύνης Του, εγώ της απάντησα διαμαρτυρόμενη, «Μα δεν έχω χρόνο!»

«Τι εννοείς, δεν έχεις χρόνο;» μου είπε αυτή. «Εννοώ ότι δεν έχω άπλετο χρόνο στα χέρια μου!» της ανταπάντησα εγώ, κάπως ενοχλημένη και σαστισμένη.

«Α, θες να μου πεις ότι δεν έχεις υπό την κατοχή σου αρκετό χρόνο, μάλλον θα μπορούσες να πεις ότι έχεις υπό την κατοχή σου και την ηλιοφάνεια. Όμως δεν θα μπορούσες να το πεις αυτό, μια και γνωρίζεις ότι ο Θεός έκανε τον ήλιο. Γιατί δεν αναλογίζεσαι τον χρόνο σαν ένα δώρο ή ένα δάνειο απ' τον Θεό, αντί να τον βλέπεις σαν κάτι που σου ανήκει;»

«Καλά, όχι ακριβώς ... βλέπεις ...» και εκεί κόμπιασα. Ποτέ μου δεν

είχα αντιληφθεί ότι έβλεπα τον χρόνο σαν κάτι που μου «ανήκε». Όμως αυτή ήταν η αλήθεια. Η ιδέα του ότι ο Θεός μου δάνειζε ή μου έδινε χρόνο μου φαινόταν παράλογη. Εν αντιθέσει είχα συνηθίσει να νομίζω πως μερικές φορές εγώ η ίδια έδινα σε *Αυτόν* πολύτιμα τμήματα απ' τον δικό μου χρόνο! Όσο περισσότερο το σκεφτόμουν, τόσο περισσότερο έβλεπα πόσο βαθειά ριζωμένη ήταν αυτή η ιδέα στο υποσυνείδητό μου. Πόσο συχνά είχα πει, «Αυτός (ή αυτή) χαραμίζουν τον δικό μου χρόνο!»

Την επόμενη μέρα, η φίλη μου κι εγώ συζητήσαμε λίγο περισσότερο. Μιλήσαμε για το πώς η δεσποτική μου νοοτροπία απέναντι στο χρόνο με είχε φέρει σε σημείο να εστιάζομαι μόνο και μόνο στις δικές μου ιδέες, στόχους και επιθυμίες, χωρίς να αφήνω τον Θεό να συμμετέχει στις αποφάσεις μου. Χωρίς τη δική Του βοήθεια να οργανώσω το πρόγραμμά μου και να βάζω τη ζωή μου σε μια σειρά, πάλευα να τα βγάλω πέρα μόνη μου στην εργασία μου. Δεν είναι περίεργο το ότι ήμουν αγχωμένη και ένοιωθα ότι δεν «είχα» χρόνο να επικοινωνώ με τον Δημιουργό Μου.

Τις επόμενες μέρες, παρατήρησα επίσης πως ο λάθος τρόπος σκέψης μου, όσον αφορούσε τον χρόνο, είχε επηρεάσει επίσης και τον τρόπο που αντιμετώπιζα την οικογένειά μου, την εργασία μου, τα υπάρχοντά μου και πολλούς άλλους τομείς στην καθημερινή μου ζωή. Η λέξη «δικό μου» είχε μουσκέψει κάθε γωνιά της καρδιάς μου. Αντί να είμαι ευγνώμων και γενναιοδωρη για τα όσα μου είχαν δοθεί, ήμουν γραπωμένη εγωιστικά σε όλα όσα ένοιωθα ότι μου *ανήκαν δικαιωματικά*. Όταν ο Θεός δεν έδειχνε να απαντά στις προσευχές μου και να εκπληρώνει τις δικές μου επιθυμίες, εγώ αγανακτούσα λέγοντας γιατί ο «Θεός μου» δεν έκανε αυτό που ήθελα εγώ, όταν εγώ το ήθελα – λες και Αυτός ήταν «Υπήρέτης» μου.

Δεν μου ήταν εύκολο να αλλάξω νοοτροπία και δεν το έχω επιτύχει ακόμα πλήρως, όμως μαθαίνω να λέω με τον ψαλμωδό, «Όλα όσα είναι στον ουρανό και όσα είναι επάνω στη γη ανήκουν σε Σένα».¹

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. Χρονικών Α' 29:11

ΑΠΟ ΤΗΝ MARIE ALVERO

Α Π Λ Η Π Ρ Ο Σ Ε Υ Χ Η

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, η ζωή μου ήταν πολύ αβέβαιη. Περνούσα μια εποχή γεμάτη με απώλειες, κρίσεις και στρες και είχα αρχίσει να αμφισβητώ το καθετί, ακόμα και το ίδιο το θεμέλιο της πίστης μου. Ενώ πριν ένοιωθα πολύ άνετα όταν προσευχόμουν, στη συνέχεια αυτό άλλαξε και μετατράπηκε σε αγγαρεία. Μερικές μέρες ήμουν θυμωμένη με τον Θεό, μερικές μέρες ένοιωθα ότι δεν μπορούσα να Τον εμπιστευτώ, μερικές μέρες δεν ήξερα καν τι ένοιωθα.

Μετά μου ήρθε η ιδέα να αρχίσω να διαβάζω τους Ψαλμούς κάθε πρωί. Δεν είχα διαβάσει και πολύ και αντιλήφθηκα ότι οι Ψαλμοί οι ίδιοι ήταν προσευχές. Ο Βασιλιάς Δαβίδ μοιραζόταν όλες του τις σκέψεις και τα συναισθήματα με τον Θεό χωρίς λογοκρισία. Δεν περίμενε μέχρι να μπορέσει να

παρουσιάσει τον εαυτό του «σωστά». Αν η καρδιά του πονούσε, το έλεγε στα ίσια. Αν ήταν γεμάτος χαρά, τη μοιραζόταν με τον Θεό καθώς Τον δόξαζε.¹

Στον Ψαλμό 139, ο Δαβίδ λέει στον Θεό: «Πού να πάω από το Πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου πού να φύγω; Αν ανέβω στον ουρανό, είσαι εκεί, αν πλαγιάσω στον άδη, να σου Εσύ. Αν πάρω τα φτερά τής αυγής και κατοικήσω στις εσχαιές τής θάλασσας, και εκεί θα με οδηγήσει το χέρι Σου, και το δεξί Σου χέρι θα με κρατάει».²

Όταν ήταν βέβαιος ότι χρειαζόταν βοήθεια, προσευχήθηκε: «Σε Σένα, Κύριε, έκραξα· και στον Κύριο δεήθηκα, 'Ποια ωφέλεια είναι στο αίμα μου, αν κατέβω στον λάκκο; Μήπως θα Σε υμνεί η σκόνη; Θα αναγγέλλει την αλήθεια Σου; Άκουσε, Κύριε, και ελέησέ με· Κύριε, γίνε βοηθός μου».³

Δεν ακούγεται σαν η επικοινωνία μιας καρδιάς που γνωρίζει τον Θεό; Είναι εγκάρδια και εμπιστευτική, αυθεντική, πονεμένη και συγχρόνως γεμάτη ευγνωμοσύνη. Ο Δαβίδ έλεγε στον Θεό αυτό που αισθανόταν. Ζητούσε οτιδήποτε χρειαζόταν.

Αποφάσισα να ακολουθήσω το δικό του παράδειγμα.

Άφησα τις προσευχές μου να χάσουν κάθε τυπικότητα. Αναφώνησα την απόγνωσή μου, τις ελπίδες μου, τις πληγές μου, τις ικεσίες μου, τις χαρές μου, την οργή μου, τους φόβους μου και τις ανάγκες μου χρησιμοποιώντας όποιες λέξεις και αισθήματα είχα. Πάνω απ' όλα, συνέχισα να συνομιλώ με τον Θεό. Ακόμα και αν δεν καταλάβαινα. Ακόμα και αν οι απαντήσεις αργούσαν να έρθουν.

Η προσευχή, με απλά λόγια είναι μια συνομιλία με τον Θεό. «Πριν ο λόγος έρθει στη γλώσσα μου, Εσύ, Κύριε, γνωρίζεις το παν»,⁴ έγραφε ο Δαβίδ. Ο Θεός γνωρίζει από πριν τι κρύβει η καρδιά σου, δεν χρειάζεται να το «ωραιοποιήσεις» σ' Αυτόν.

Η MARIE ALVERO ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥΑΣΧΟΛΗ ΖΩΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Αναφέρεται ότι ο Βασιλιάς Δαβίδ ήταν ο συγγραφέας των μισών Ψαλμών περίπου – 78 από τους 150.
2. Ψαλμός 139:7-10
3. Ψαλμός 30:8-10
4. Ψαλμός 139:4

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΤΕΛΕΙΟΣ

Πολλοί άνθρωποι δεν προσεύχονται μέχρι να βρουν τα δύσκολα και τότε ανακαλύπτουν ότι η πίστη τους είναι αδύναμη και η σχέση τους με Εμένα είναι κάπως παρατημένη, επειδή δεν Μου είχαν δώσει και πολλή σημασία πριν δυσκολευθούν τα πράγματα. Νοιώθουν κάπως σαν υποκριτές ή ότι δεν το αξίζουν, όταν πρέπει να προσευχηθούν σε Μένα και δεν ξέρουν τι να κάνουν ή από πού να αρχίσουν για να διορθώσουν τα πράγματα.

Αν ένοιωσες ποτέ έτσι, μην ανησυχείς. Δεν χρειάζεται να είσαι τέλειος για Μένα για να απαντήσω στις προσευχές σου. Βοηθάω όλους εκείνους που Με επικαλούνται με πίστη και ταπεινή απόγνωση. Απλά απευθύνσου σε Μένα όταν παρουσιαστεί κάποια ανάγκη, ομολόγησε τα λάθη σου μέσα απ' την καρδιά σου και αποδέξου τη συγχώρεσή Μου, με την πίστη ότι Εγώ νοιάζομαι για σένα και οτιδήποτε σε απασχολεί. Και το καλύτερο είναι, πως αυτό μπορεί να γίνει η αρχή μιας εντελώς νέας σχέσης μαζί Μου, στην οποία εσύ θα νοιώθεις πολύ πιο κοντά σε Μένα και θα λαμβάνεις περισσότερες απαντήσεις στις προσευχές σου.

